

Η «σχέση» της Ελλάδας με την Ευρωπαϊκή Ένωση λαμβάνει για πρώτη φορά συγκεκριμένη μορφή με την υποβολή αίτησης για σύνδεση με την τότε Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα τον Ιούνιο του 1959.

Τον Ιούνιο του 1961 υπογράφεται η Συμφωνία Σύνδεσης Ελλάδας- ΕΟΚ.

Η ευρωπαϊκή πορεία της Ελλάδας ωστόσο θα διακοπεί απότομα με την στρατιωτική δικτατορία τον Απρίλιο του 1967.

Επανεργοποιείται εκ νέου μετά την αποκατάσταση της Δημοκρατίας το 1974.

Σταθερό όραμα ωστόσο του τότε πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Καραμανλή ήταν η πλήρης ενσωμάτωση της χώρας στην ΕΟΚ. Πεποίθησή του ήταν ότι η ευρωπαϊκή ένταξη της Ελλάδας θα επέλυε τα μεγάλα προβλήματα της χώρας: την οικονομική υπανάπτυξη, την ανασφάλεια, την τότε πολιτική ανωμαλία, ενώ θα συνέβαλε στην σταθεροποίηση της Δημοκρατίας. Η Ελλάδα εξάλλου θα μπορούσε ως ευρωπαϊκή χώρα να είναι «παρούσα» και να επηρεάζει τις διεργασίες για την ευρωπαϊκή ενοποίηση.

Η πρώτη απάντηση στο ελληνικό αίτημα έρχεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή η οποία σύμφωνα με το άρθρο 237 της Συνθήκης της Ρώμης έπρεπε να διατυπώσει γνώμη. Η απάντηση εξέπληξε: στη γνώμη που δημοσιεύθηκε στις 28 Ιανουαρίου του 1976 υποστηρίχτηκε ότι παρά το γεγονός ότι έπρεπε να δοθεί «σαφώς θετική απάντηση» στο αίτημα της Ελλάδας για ένταξη, πριν την πλήρη ενσωμάτωση της χώρας είναι απαραίτητο να θεσπιστεί προενταξιακή μεταβατική περίοδος με στόχο να πραγματοποιηθούν οι απαραίτητες μεταρρυθμίσεις.

Η πρόταση της Επιτροπής απορρίπτεται με προσωπική παρέμβαση με του Κωνσταντίνου Καραμανλή.

Τον Ιούλιο του 1976 άρχισαν οι διαπραγματεύσεις ένταξης, οι οποίες ολοκληρώθηκαν τον Μάιο του 1979.

Στις 28 Μαΐου υπογράφεται στο Ζάππειο Μέγαρο η Πράξη Προσχώρησης της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα.

Το ελληνικό Κοινοβούλιο κύρωσε τη συμφωνία στις 28 Ιουνίου του 1979.

Η προσχώρηση της Ελλάδος σαν πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας έγινε την 1η Ιανουαρίου του 1981, ημερομηνία κατά την οποία έπαυσε η ισχύς της Συμφωνίας σύνδεσης.

Γιώργος
17/04 (11^{ος})